

MŮJTYSVĚT

Divadlo
Polárka

divadelní občasník pro děti a jejich rodiče

Toto je vaše svoboda

Veverka na Letné

Úvodník šéfredaktora

Ahoj čtenáři a čtenářky,
dobré věci nejsou samozřejmost. Čokoláda (kterou někdo musí vyrobit), divadlo (které se dlouho zkouší), maminka (jsou mezi námi tací, kteří ji nemají), ani třeba svoboda, jejíž výročí jsme v našich krajích 17. 11. oslavili. Dobrých věcí je třeba si vážit a hýčkat si je, ať jde o čokoládu, maminku či svobodu.

Držíte v rukou již 4. vydání našich novin. Pokud snad i tyto noviny považujete za dobrou věc, prosím, neváhejte a napište nám slůvko o tom, jak se vám líbí (email: redakce@divadlopolarka.cz, nebo jej můžete třeba osobně říct komukoli v divadle). Vězte, že naše strašidelné redaktory stojí jejich vznik nemálo úsilí a proto budeme vděční za jakoukoli pochvalu i kritiku. A teď už - PEČENĚ!

skřítek Můjtsvět

Divadlo
Polárka

www.divadlopolarka.cz
fb: Skřítek Můjtsvět
redakce@divadlopolarka.cz

Vzhledem k historickým událostem, které se odehrávaly ve dnech 16. a 17. listopadu v Praze, rozhodla se naše redakce vyslat na místo svého zástupce. Pokud by došlo ke státnímu převratu či rozhodující reinterpretaci našich dějin, mohli bychom tak s naprostou jistotou říci, že jsme nestáli v koutě. Slečna Alegorie tudíž vyrazila se svým štábem fotografů navštívit hlavní město.

1. Za zmínku stojí drobná epizoda z únavné a dlouhé cesty. Do nečekaně nebezpečné situace mě uvrhla ne-

vinná otázka adresovaná jistě irské teriéře, již jsem potkala někde za Chocní. Zajímalo mě, jaký názor má dotyčná na irskou pojistku při brexitu. Odpovědi se mi bohužel nedostalo.

2. Z demonstrace Miliónu chviliek na Letenské pláni jsem mnoho neviděla. Pro příště doporučuji všem jedincům mého vzrůstu na demonstrace nechodit. Není to bezpečné. A nikoho nikdy nebude bavit držet vás dvě hodiny i s vlaječkou nad hlavami ostatních.

3. I v Praze jsou divadla. A větší. Na fotografii můžete spatřit interiér Stavovského divadla. Zažila jsem zde slav-

nostní baletní gala za účasti mnoha významných lidí, jako třeba T. Halíka nebo mě nebo A. Schillerové. O naše bezpečí se zodpovědně postarala vládní ochranka. Ani si nechci představovat, co by se všechno mohlo stát, kdyby tam nebyla.

4. K dalšímu dění nutno podotknout, že Národní třída není Letná. Celé odpoledne jsem se držela v bezpečí informačního stánku. Bylo tu sice taky těsně, ale tři lidi jsou furt míň než 125 tisíc na druhé

straně. Přes střechu stánku jsem toho moc neviděla, ale podle zvuků, blikání a veselých lidí, co si chodili pro trikolóry, to tam venku mohlo být dost supr. Až na ty lidi všude.

5. K pomníku 17. listopadu se dalo procpat až před desátou večer a i tak mě málem několik lidí zašlápl. Můžu ale s hrdostí říct: „Byla jsem tam.“ (Aspoň třicet let po.)

Závěrem musím podotknout, že je to všechno moc krásné, svoboda a tak, fakt pecka, jenže... Nechci vypadat jako kancelářský povaleč, ale ono je to doma stejně nejlepší. Ve světě se vám může každou chvílí něco stát. Pouze v kanclu Divadla Polárka mohou probíhat všechna významná výročí i všední dny pěkně podle fermanu a světového dějinného řádu.

Čím by byly princezny bez draků?

Čím by byly princezny bez draků? Tuto otázku si položil jednoho deštivého rána významný pohádkovědec, myslitel a akrobat Karel Středa. Aby na ni byl schopen odpovědět, rozhodl se uspořádat netradiční výzkum.

Karel Středa naložil do svého kouzelného dostavníku krásné prince, truhlu plnou těch nejnádhernejších šatů a vydal se navštívit mnohá království. V každém království se pak ptal místních princezen, co by si přály ze všeho nejvíc. Výsledky velmi překvapily celou pohádkovědeckou obec.

Princezny v královstvích, kde panoval smutek, svár, válka nebo drak si ze všeho nejvíce přály blahobyť pro svůj lid a svou zemi, zkrátka překonat svá příkoří. Pro sebe pak toužily po krásném princovi a samozřejmě po pěkných šatech.

Princezny v zemích, kde naopak vládl klid a mír si ze značné části taktéž snily o krásných šatech a ještě krásnějším princovi.

Pro všechny princezny měl pak Karel Středa ve svém kočáru schované překvapení. Dovedl totiž ze svého vozu před princezny pro ně na míru vybraného prince s perfektními šaty jimiž danou princeznu obdával. Všechny princezny bez rozdílu Středovi víceméně dobrovolně poděkovaly a ptaly se, co si žádá za odměnu. Jediné, co

po nich Karel Středa chtěl, bylo, aby mu princezny do roka a do dne napsaly dopis, jak se mají a zda jsou s darem, kterého se jim dostalo, spokojeny.

Čínský drak, symbol ochrany, moci a štěstí. Dozvíme se, proč je právě drak symbolem štěstí?

A zde se právě dostáváme k oné pozoruhodné části výzkumu. Do roka a do dne skutečně většina princezen Karlovi Středovi odpověděla. A zatímco princezny z království, kde v době návštěvy Karla Středy panoval smutek, svár a drak psaly, jak moc děkují, že dostaly spanilé zachránce, kteří jim pomohli osvobodit království ze spárů trýznitelových, princezny z klidnějších koutů pohádkového světa hromadně zasílaly darované prince zpět, mnohdy s dovětkem že děkují, ale s dovolením by si manžela rády vybraly samy, nejlépe takového, který bude co k čemu.

V současnosti probíhá další fáze výzkumu. Ta spočívá v tom, že Středa v kočáru rozváží po královstvích draky, jejichž úkolem bude v příštích dnech a týdnech ztěžovat život obyvatelům těch království, jež byla do teď klidná a spokojená a jejichž princezny s díky odmítaly dříve doručená princata. Záhy na to jim Středa přiveze nové či staronové prince. Celá pohádkovědecká obec s napětím očekává, zda si tentokrát princezny své prince ponechají a my budeme opět o něco blíže odpovědi na kýženou pohádkovědeckou otázku – čím by byly princezny bez draků?

Měli bychom se draků bát, nebo jim být vděční?

Chlapec z bronzu

Komiks může číst každý

Bylo krátce po konci komiksového festivalu v Malé americe. Já mám komiksy rád a tak jsem tam byl. A rozhodl jsem se zpovídat osobu za festival zodpovědnou. Jenže venku mrholilo, a tak jsem nemohl ven. Naštěstí přijala mé pozvání do Polárkafé. Kdo?

Spoluorganizátorka mezinárodního komiksového festivalu KOMA, palačinkářka z Panksy na Jasešské, produkční doprovodného programu v Domě umění, zkrátka všudeplující postavička brněnského podsvětí, Hanka Plochová.

V říjnu proběhl pátý ročník festivalu KOMA. Jak festival probíhal a komu je určen?

KOMA je několikadenní akce, která v sobě snoubí nejenom výstavy s komiksovým podtextem, ale i workshopy, kde se můžou účastníci (děti i dospělí) zapojit a vytvořit si věci od různých knižních skládaček přes razítkové nebo tiskové techniky.

Festival KOMA je širokospektrální a bezbariérový. Snažíme se oslovovat a zvát všechny věkové, sociální a jiné skupiny, protože k vidění nejsou sice superhrdinské „marvelovské“ komiksy, ale převážně současná tvorba mladých tvůrců nejen

brněnských, ale přijíždí i tvůrci z Maďarska, z Polska, z Británie...

Já jsem slyšel, že jde o nejstarší komiksový festival v České republice. Je to pravda?

No, v tuhle chvíli (pokud ho

Různě dlouhého. Je to vlastně vizuální vyprávění, které má v sobě třeba i texty, které můžou a nemusí být důležité. Pokud jsou důležité, tak tam jsou, ale jinak vlastně komiks může tvořit i člověk, který neumí psát a číst.

A za třetí potřebuješ tužku a papír.

Anebo pastelky?

H: Anebo třeba klacík a písek.

Jaké komiksy máš nejradši?

To je asi něco podobného jako s muzikou nebo s divadlem. Že i komiks je moc rozmanité médium, které má širokou škálu. A mě se vlastně líbí od všeho, co je dobrý. To, co tě zaujme, co ti něco předá, co ti právě předá ten příběh. Nebo pak jsou třeba komiksy, který jsou hezky zpracované.

Máme teďka hodně silnou generaci výtvarníků. I tady u nás v Česku. Dokonce i v Brně. Možná se objevují i v Polárce, takže je znáte (ano, pozn. red.). Já mám moc ráda Vendulu Chalánkovou, ta má svou postavičku ženy bobka, která toho moc nemluví, ale když už něco řekne, má to sílu a stojí to za to.

Hanka má skutečně superschopnost být všude. Jak to asi dělá?

nazýváme komiksovým festivalem) ano. Probíhají tady v republice akce, které jsou na animovanou tvorbu zaměřené, ale ne čistě na komiksovou. Existoval KomiksFEST, který běžel deset let a pak si dal pauzu, což bylo někdy v našem druhém ročníku a zatím neoživil svoji dráhu, takže ten by byl určitě nejstarší.

Když budu chtít tvořit komiks, co k tomu potřebuji?

K tvorbě komiksu, tak jak ho vnímám (a netvrdím o sobě, že jsem soudce v tom, co komiks je a není, i samotný festival KOMA vlastně pojímá komiks velmi volně), potřebuješ asi tři základní věci. Úplně nejdřív chuť tvořit komiks. Taková ta jiskřička. S ní i příběh, který chceš sdílet. Protože komiks je vyprávění nějakého příběhu.

Ještě teďka vzniká komiksová učebnice komiksu od pražské tvůrkyně Toy Box, která pomáhá zájemcům o tvorbu komiksů, jak komiks dotáhnout od začátku až do konce. A vysvětluje to přímo v komiksu. Jinak Toy Box je taky moje oblíbená tvůrkyně a jednou z tvůrkyň, které navštěvují KOMU. A vede svoji komiksovou školu. V Praze.

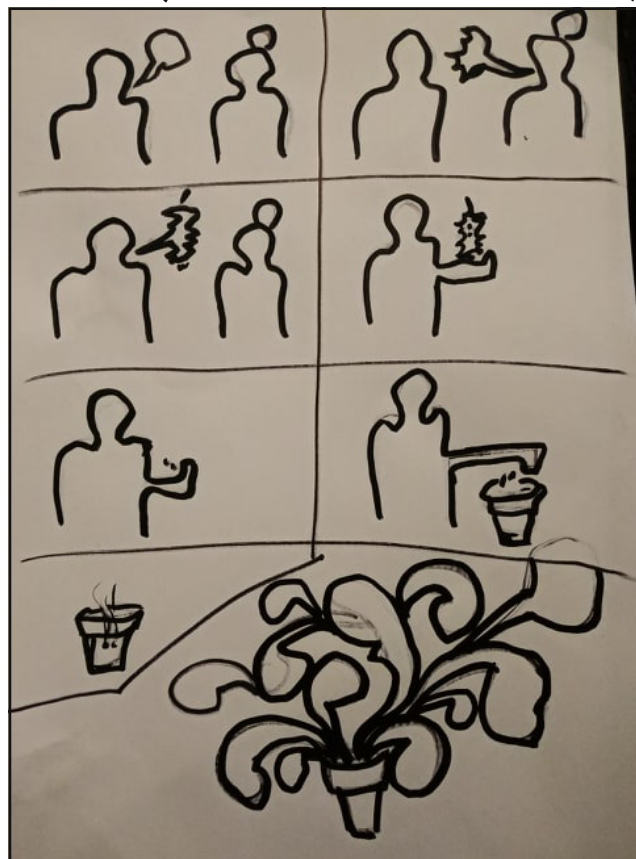
Kdybys byla komiksovou postavou, jaká by to byla?

Asi takovou trošku amorfní. Taková střela, která se snaží být všude, ale při tom se rozplývá a roztéká.

Z čeho bys byla vyrobená?

Ze super tuhé čokoládové zmrzliny.

Takže taková do hněda. A hodně rychlá.

Komiks o komiksové bublině - semínku.

Ale jenom ve tmě... Já totiž nemám ráda čokoládovou zmrzlinu. Ale v mém horoskopu v Můjtsvětě bylo, že se mám seznámit s někým, kdo je mi na první pohled nesympatický a tak by čokoládová zmrzlina, se kterou bych si podala ruku, mohla být dobrým základem pro komiksovou postavičku ve tmě.

Všiml jsem si, že sis četla moje komiksy. Myslíš, že jednou budu dobřej komiksák?

Já myslím, že seš dobřej už teď. Ale je dobrý, že pochybuješ. (Nepochybuje, pozn. red.) Tím pádem se budeš určitě ještě dál rozvíjet a tvořit a hloubat a to je moc zdravý, je to fajn, protože pak můžou vznikat další noví věci.

A neříkáš to jen proto, že su malej a ze dřeva?

Ne, i kdybys byl velkej a z vanilkový zmrzliny, tak ti řeknu to samý.

Češi a Slováci 17. 11. oslavili třicet let svobody. Je současný komiks svobodný?

Je tak svobodný, jak si sám dokáže uvolnit mantinely, což hodně tvůrců dělá a dělá to čím dál víc. I v současném komiksu a právě i v tom českém se to děje, příběhy se často týkají osudů lidí angažovaných právě při osvobození.

Komiks je v tuhle

chvíli natolik volný, že přestupuje i do divadelních a filmových forem. Třeba film Alois Nebel, který vychází z komiksu. A zase naopak vznikají knížky komiksové, které nejsou superhrdinská „marvelovská“ věc, ale třeba král Šumavy od Vojty Maška (kniha Návrat krále Šumavy o hrdiném převaděči přes hranice Československa, poz. red.).

Taky máme v Polárce divadelní komiks, Ve jménu republiky. Je o třetím odboji, odehrává se v padesátých letech a je pro diváky od třinácti let. A tak mě napadá – je komiks víc pro děti, nebo pro dospělé?

To je hezká otázka. Podle mě nejsou víc děti nebo víc dospělí. Komiks může číst každý. Stejně jako když se zeptáš na to, jestli obrázky jsou víc pro děti nebo pro dospělé. Nebo příběhy jestli jsou víc pro děti nebo pro dospělé. Komiks je hlavně pro lidi, kteří chtějí jej vnímat. A ti můžou být velcí i malí.

Po poslední otázce si Hanka půjčila mou tužku. Když jsem se vrátil s novou, přede mnou ležel komiks (obrázek vlevo, pozn. red.), mytologická miniatura o zrodu komiksových bublin. I takhle jednoduše prý mohou komiksy vznikat. Snad jste se jako já nechali Hankou inspirovat, jdu kreslit. A vy můžete taky. A můžete mi své výtvary poslat. Budu se těsit!

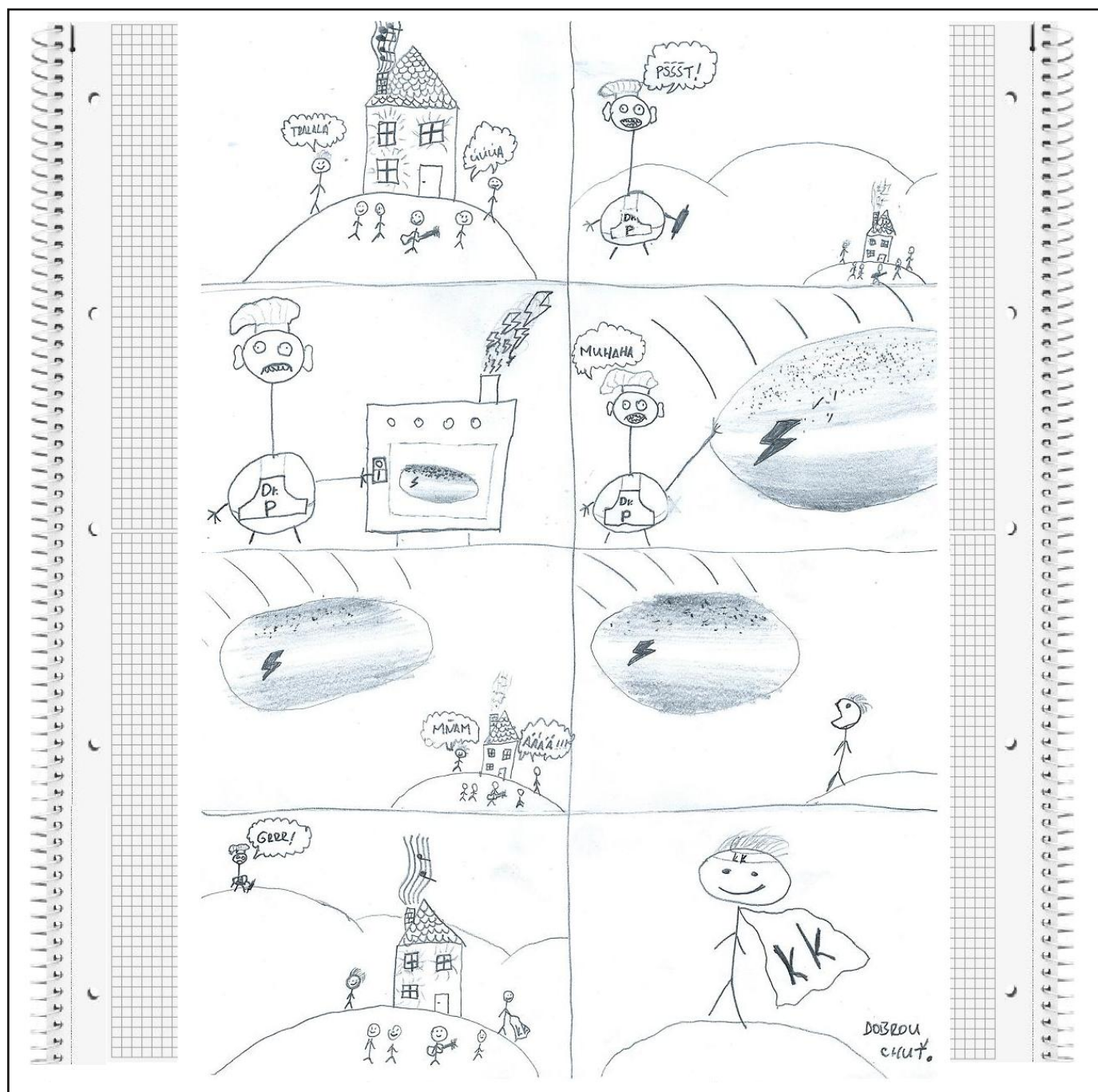
Rozhovor vedl
Můjtsvět

KAPITÁN KOBLÍŽEK PŘICHÁZÍ

Už nějakou dobu se zdálo zřejmé, že se v Polárce něco rodí. Obzvláště osvětlovačská a zvukařská kabina vykazovala významné známky tvůrčích vibrací a přitahovala pozornost všech porodních bab skutečných talentů. Už na konci září se od zvukařského pultu vyklubal Kapitán Koblížek. Živen především zájezdy a artovými i barovými diskuzemi postupně sílil a začal si vehementně klást nárok na vlastní životní prostor. Nastal čas uvést ho do společnosti jemu rovných (Batmana, Supermana, Jokera a tak, pozn. red.).

Přinášíme Vám jeho první hrdinský čin, takřkajíc genezi tohoto koblíhového fenoménu. Podívejte se, jak Kapitán Koblížek překazil jeden z nejrabíatštějších pokusů Doktora Pekaře jak zničit smích, zpěv a radovánky (které zpravidla nezasahují do nočního klidu, pozn. red.).

17. listopad v režii PolaroIDu: Bylo, je a bude!

Je jim cca 15. A promlouvají divadelním jazykem o třiceti letech svobody. Já jsem taky mladá. A měla bych mluvit. Mít názor na dobu, ve které žiji. Ale já měla na srdci něco před pár lety, když mi bylo jako jim a když mě nikdo nechtěl poslouchat. Ted'

sleduji polárovské studio Polaro-ID a říkám si, že jsou v té fázi, kdy světu rozumí. Stejně jako pojímají divadelní prostory, tak svět mají čistý a neztrácí se ve vlastní zodpovědnosti. Přijímají to, co mají a netrápí se osobní rovinou. O to oprav-

dvovější jsou. Jsou to mé vzpomínky. Jsou ve světle nadějí a přání. Během zkoušení zjišťují, jak to bylo, a rovnou vědí, co by dělali líp. Že méněcenné? Že neznalé? Naopak. Jasné a zřetelné. Jak světlo baterky, jímž čtou reportáže z revoluce. Mladí lidé mají nejvíc co mluvit. Jich se to týká. Oni vědí, co pro ně znamená svoboda. Nezaújatě, bez kontextu. Vědí, jaký svět je má čekat. Naši rodiče budovali svět pro nás, my budujeme svět pro své děti. Oni jsou ale sami

sebou a svět vidí zřetelně. Na co byste čekali čtyřhodinovou frontu? Na setkání s režisérem? Nebo na banány? Okolnosti nás mění a my, co jsme je zažili, se stáváme pokřiveným světlem. Vytvořili jsme dobu budoucnosti, technikálií a pokroku. Ale lidé umírají, odpady nás zasy-
pávají a válčí za nás děti.

Naděje českého divadla, naděje české svobody.

Kdo udělal něco špatně? Kdo nám lže? Ti nahoře? Nebo si lžeme do kapes sami. PolaroIDi vytvořili divadelní koláž složenou z pravd a názorů. A ta nám dává zrcadlo. Zrcadlo našeho mládí. Škoda jen, že historie je uložena v našich genech.

A jak mohou lidé klubající se z dětí rozpoutávat takové myšlenky? Protože chtějí a musí. A jejich učitelští průvodci (Ivetka a Maruška) také. Pak už jen dva ochotní herci, co je dove-
dou na prkna znamenající svět, a výpověď je na světě. Někdo chce mluvit, jiný hrát. Někdo prostě jen tvořit divadlo niterní. A Suki si splnil sen dělat elektronický bordel. V tu chvíli bylo všechno na správném místě. A myšlenky mohly vzkvétat. Ted' ještě, aby chtěli vzkvétat i lidé.

Juliána Vališková

Najdi 5 rozdílů

Vyzkoušej si svůj postřeh a všímavost! Najdi pět rozdílů na přiložených obrázcích. Uhodneš z které planety obrázky pocházejí?

TEST: Glashtin nebo Patrik?

V listopadu mělo v Polárce premiéru představení O Glashtinovi a slepé dívce (čti O Gleštynovi, pozn. red.). Je to příběh o moři, o bytostech z něho zrozených, ale i o dvou druzích lásky. První, Patrikova, nás chrání, opatruje a občas trochu ukoľébává a ta druhá bouří, láká nás a zároveň zraňuje. Tu nám může dát Glashtin. Která je ta vaše? Řekly jste někdy o někom, že je moc milý, ale budete jen kamarádi? Baví vás sígři, kteří chodí domů s poznámkami a odřenými koleny? Anebo si vážíte kluků, kteří vás pustí ve frontě na oběd před sebe a dají vám opsat úkol? Vybraly byste si milé dámy Glashtina nebo Patrika?

Pánové odpustí, že je tentokrát test takto vyhraněný, nebo jména vymění za dívčí. Mezi holkama je totiž Patriků i Glashtinů víc, než by jeden řekl.

A) Jaké zvíře by sis nejraději pořídila domů? 1. Psa 2. Kočku 3. Papouška 4. Hada	B) Jakou květinu máš nejraději? 1. Mateřídoušku 2. Sněženku 3. Růži 4. Šeřík	C) Jaká barva se ti nejvíc líbí? 1. Modrá 2. Zelená 3. Červená 4. Fialová
D) Čím chceš být, až budeš velká? 1. Doktorka nebo zdravotní sestra 2. Kuchařka nebo zahradnice 3. Vědkyně nebo cestovatelka 4. Herečka nebo muzikantka	E) Jaký hudební nástroj je ti nejmilejší? 1. Klavír 2. Housle 3. Kytara 4. Bicí	F) Máš ráda kolotoče, létání a výšky? 1. Ani náhodou 2. Občas 3. Většinou ano 4. Miluju!
G) Jaké filmy máš nejraději? 1. Rodinné a pohádkové 2. Dobrodružné a o přátelství 3. Romantické a komediální 4. Sci-fi a fantasy	H) Jaký dárek ti udělá největší radost? 1. Čokoládový dort 2. Knížka 3. Výlet s překvapením 4. Šperky a šaty	

Soutěž!

Pošlete nám jakoukoli reakci na představení, workshop, akci, koncert či prostě na celé divadlo!

Posílat můžete obrázky, recenze, reflexe, asociace apod. Přijímáme příspěvky od těch nejmladších až po ty nejstarší. Oceňovat budeme především nápaditost.

Ke svému výtvoru vždy napište své jméno, věk a kontakt na Vás.

Nejlepší ohlasy nejen že otiskneme v našem dalším čísle (které vyjde v lednu), ale také vyhrajete jeden lístek zdarma na Vámi vybrané představení!

Tak neváhejte a pošlejte své reakce na email: redakce@divadlopolarka.cz
nebo na můj fb Skřítek Můjtysvět

nebo na adresu: Divadlo Polárka, Tučkova 34, Brno, 60200.

Anebo nám je přineste přímo do divadla.

Na veškeré reakce od Vás se moc těšíme!

Výsledek testu ze strany 8

Sečti všechna čísla, která jsi v testu zvolila. Vyjde ti číslo mezi 8 a 32. Ted' se podívej na výsledky testu a z možností níže si vyber tu variantu, do jejíhož rozpětí čísel ses trefila.

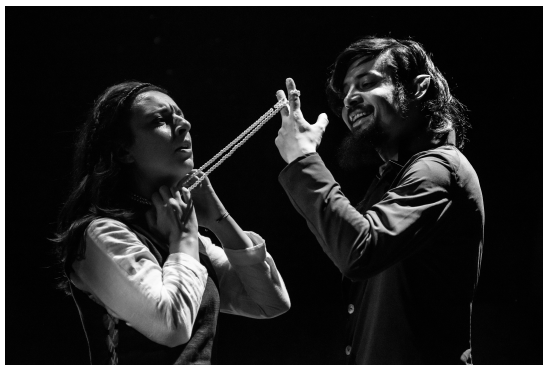
Vyšlo ti 8 až 17 bodů

Vypadá to, že nedáš na pozlátko a nenecháš se ošálit krásou ani sliby. Snažíš se lidi vnímat takové, jací opravdu jsou a vybíráš si kluky podle toho, jestli tě mají skutečně rádi. Hodný pro tebe neznamená nudný, a proto se k tobě víc hodí Patrik. Možná tě tvůj vyvolený nevezme na cestu kolem světa, ale s tím, koho si nakonec vybereš, budeš moc šťastná! (nebo taky ne)

Vyšlo ti 18 až 23 bodů

Z tohoto testu vyplývá, že jsi nejrizikovější skupina. Líbí se ti totiž Glashtinové, ale moc dobře si uvědomuješ, jak jsou ve skutečnosti zrádní a nebezpeční. Byla bys moc ráda, kdyby

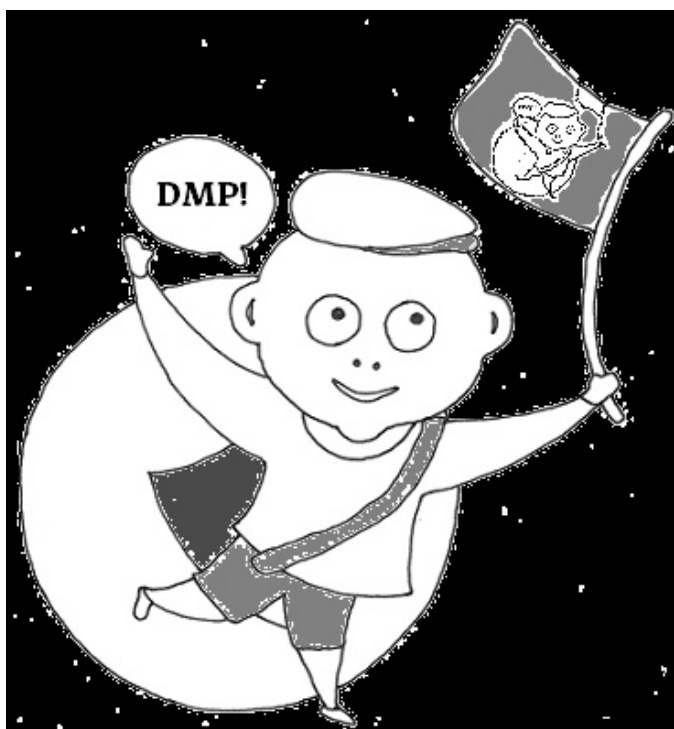

se ti líbili hodní kluci jako je Patrik, ale nějak to nejde, že? Mysli na to, že lidi jsou v soukromí trochu jiní než ve společnosti a že s tím nejzábavnějším klukem taky může být doma strašná nuda. Nedej na sliby bytostí zrozených z mořských vln!

Vyšlo ti 24 až 32 bodů

Podle všeho je pro tebe Glashtin jasná volba. Líbí se ti kluci, kteří jsou sví a trochu jiní než ostatní. Neřídí se pravidly, jsou volnomyšlenkářští, mají toho hodně co nabídnout. Jsou ale také často sobečtí a samolibí, v čemž se nejspíš nikdy nezmění a věř, že ti to nikdy nepřestane vadit. Pro tebe jsou ale vzrušující a zábavní. Rozmlouvat ti to nebudeme, to ve tvém případě nemá cenu. Jen dávej pozor, ať tě Glashtin nestáhne s sebou do hlubin!

test připravil Ping. Petr Pařátek, GdPr.

DENÍK MALÉHO POLÁRNÍKA

Chceš mít pohromadě divácké zážitky
z Polárky?

Chceš plnit nejrůznější výzvy?

Chceš si z představení odnést
„něco navíc“?

Poříd' si Deník Malého polárníka!

Máš v něm prostor na utřídění myšlenek
z inscenací Divadla Polárka, ale i k ucho-
vání vzpomínek na doprovodné akce.

Budete-li s námi hrát hru, máte u nás
volný vstup na akci Za vysvědčení
Polárku (31. ledna 2019)!

Pod poklopem poklad

Naši redakci jako první mezi všemi na světě oslovil Paul Newman, původním jménem Pavel Novotný, český rodák, teď přední americký pohádkovědec, historik a specialista na strašidelné druhy zejména vodní, podvodní a mlžné. Pan Newman se dlouhodobě zabývá chováním strašidel jak ve volné přírodě, tak i druhy takzvaně urbanizovanými, tedy poměštnými. Že strašidel není málo ani v rušných městech, dokazují jeho nanejvýš zajímavé a ve vědeckých kruzích uznávané eseje

100+1 basic kinds of toilet gnomes anebo *The risks of magic frog pendular migration in New York*.

Paulovi se podařilo na základě dlouhodobého empirického výzkumu dokázat dodnes nezmapovanou pravidelnost v chování skřítků kanálního, laicky známého jako "čoudáka" nebo "mlžníka". Kdo se o tomto pozoruhodném vodním živočichovi dozvídáte poprvé, vězte, že je to druh zvláště ve městech velmi rozšířený. Že jste se s touto bytůstkou nikdy nesetkali? Mlžník je tvor nanejvýš bázlivý a skromný, pro člověka naprosto bezpečný, skřítek roztržitého, pomalého až roztomile ospalého charakteru. Většinu života se skrývá ve svém obydlí pod vozovkou a jeho přítomnost se dá odvodit pouze z páry, která vychází zpod povrchu povětšinou kanály či méně častými dopravními značkami.

Ale zpět k Newmanovu odhalení. Doteď měla vědecká veřejnost za to, že skřítkci kanální čoudí jaksi nahodile, bez žádného hlubšího důvodu či kontextu. Dokonce ani nebylo známo, co přesně skřítkové pálí a jestli jim vzniklé teplo slouží k ohřevu, k obživě anebo pro radost.

Paul Newman rozkódoval tento nejsilnější rys jejich chování neobvyklým náhledem. Neupnul se totiž jako ostatní na to vypátrat CO hoří, ale KDY to hoří. Podpořen mnohčlenným houfem dobrovolníků trpělivě dlouhodobě zaznamenával hladinu dýmení v jednotlivých lokalitách po celém světě. Výsledek pozorování bez nejmenší pochybnosti ukázal na to, že například ve Francii se z kanálů nejvíce kouří v období kolem 14. července, v USA 4. července, v Irsku 17. března a u nás v České republice a na Slovensku je nade vší pochybnost špička kouřivosti kanálů určena na 17. listopad. Znamená to tedy, že francouzští skřítkové kanální zapalují svíčky na výročí

Velké francouzské revoluce? Že v USA i strašidla oslavují Den nezávislosti a irští skřítkové zase vzdávají hold svatému Patrikovi, patronovi své země? A že ti naši čeští čoudáci a slovenští "dymáři" oslavili nedávno výročí Sametové revoluce? Podle Paula Newmana nepochybně.

Jsmo hrdí na to, že můžeme o této národní sounáležitosti lidí a strašidel napsat jako první a doufáme, že tento objev do dalších let podpoří mírumilovné úzké soužití člověka se strašidlem.

Přátelila se Marilyn Monroe s čoudákem?

Pavel Novotný

Ping. Petr Pařátek, GdPr.

Divadelní technik jako dokonalá aplikace divokého myšlení

Strukturálně antropologická analýza bastlení

Slečna Alegorie

Ve své dnes již klasické práci
Myšlení přírodních národů
vytvořil významný francouzský
strukturalistický antropolog
Claude Lévi-Strauss na základě studia
severoamerických indiánů
pojem mytologické či divoké myšlení.

Snaží se tak popsat způsob myšlení,
který napříč kulturami vede ke vzniku
mýtů. Při specifikaci tohoto fenoménu
přirovnává divocha či primitiva a jeho
práci s motivy k něčemu, co si každý
z nás dokáže snadno představit:
k domácímu kutilovi.

Naše redakce si povšimla nápadné
podobnosti Lévi-Straussova popisu
francouzského kutila,
a tedy v přeneseném smyslu i primitiva
ze severoamerických prérií,
se způsobem práce divadelního technika.

Sami se o tom můžete přesvědčit
prostřednictvím stručného shrnutí
klasikovy teorie v článku doc. Chlupa:
Stejně jako domácí kutil nebo divoch
je totiž divadelní technik
„s to provádět obrovské množství úkonů,
ale narozdíl od inženýra nemá možnost
získávat stroje a suroviny určené přesně
pro naplnění daného záměru,
(pokud ovšem nepracuje v Městském divadle,
pozn. red.):

jeho instrumentální svět je uzavřený,
a pravidlem hry je vystačit s tím,
co má doma

(příp. v divadle, pozn. red.),
tj. s omezeným souborem nástrojů
a materiálů,

které jsou navíc naprosto nesourodé,
a původně každý sloužil k něčemu jinému.

(...) Jeho výtvar funguje nikoli díky svým
složkám, ale díky důmyslnému způsobu,
jímž jsou poskládány dohromady.“[1]

Podíváme-li se nyní na obrázek č. 1,
jsou vyloučeny veškeré pochyby o tom,
že jde vskutku o výtvar hodný
mytologického myšlení.

Tak jako náhodné spojování motivů
vedlo v Severní Americe ke vzniku příběhů
o vlčících a kojotech, vytváří bastlení našich
divadelních techniků podklady pro vznik
veškerých mýtů o Divadle Polárka.

Vztah techniků, výslovně Jana Laichmana
(toto je zmínka o Janu Laichmanovi, pozn. red.),
k takovým mýtům je povětšinou dvojaký.

V první řadě bývají jejich autory.

Především ale, a to je dominantním
specifickým rysem takových zkazek
a pověstí, v nich vystupují jako zástupci
nepříliš systematizovaného,
zato však všemocného divadelního božstva.
(Pokud byste v článku slečny Alegorie objevili
jakékoliv známky divokého myšlení, pomněte, že
autorem je plastový králík, pozn. red.)

Vycpávka do obalu na kytaru, aby to
vypadalo, že je v něm kytara. K vidění
v inscenaci Ve jménu republiky.

[1] Radek CHLUP. Strukturální antropologie včera a
dnes: Sto let Clauda Lévi-Strausse I–II, *Religio*
17/1–2 (2009), s. 10.

Na slovíčko s hvězdou

Naši redakci se podařilo ukořistit exkluzivní rozhovor s velkou osobností české filmové a teneční scény, s mistrem laskavého, hřejivého humoru Markem Ebenem.

Kdy jste naposledy byl v Divadle Polárka?

Nikdy.

Která inscenace se vám tam nejvíc líbila?

Nevím, žádnou jsem neviděl.

Který z herců vás nejvíce zaujal?

Nevím. Neznám, já nikoho z nich neznám a vás taky neznám, nechte mě být!

Odposlechnuto v kanceláři

Zaznamenali jsme první setkání grafika Polárky Štěpána Žampacha a Tomáše Sukiho Sukupa, herce a příležitostného hudebního skladatele, fotografa, střihače a grafika.

ŠŽ: Ahoj, já jsem Štěpán.

TS: (se širokým úsměvem) Ahoj mistře, já jsem Suki! My se tady občas míváme...

ŠŽ: Jo, my se pořád míváme.

TS: (nervózně se ošívá houpaje se v kolenou) Můžu se tě na něco zeptat? Jakej na ty plakáty používáš pixelovej štětec? A jak s ním pracuješ?

ŠŽ: Já používám štětec.

TS: (nedočkavě) No ale jakej?

ŠŽ: (rukou naznačí úchop) Štětec.

TS: (vzrušeně) Počkej, ty máš opravdovej štětec?

ŠŽ: Jo, mám. A taky mám papír. A temperku.

TS: Fakt???

ŠŽ: Taky vodičku, aby ta barva nebyla moc hustá.

TS: Tý jo. A pak to naskenuješ, jo?

ŠŽ: Pak si to vyfotím na telefon.

TS: Hustě. Seš fakt dobrej grafik.

(Suki oslněn odchází, inspirován novými technickými možnostmi.)

Divadelní slovníček

Bard = národní pěvec, básník, mluvčí lidu

Bastlení = způsob výroby a opravy předmětů originálním a nečekaným způsobem

Babička = menší báбка - loutkečka slovenské výroby

Ba ferman = rozvrh hodin v divadle, obvykle se používá bez toho "ba"

Rádi bychom se s vámi tímto podělili o pár vybraných reakcí z řad vašich, tedy diváckých. Většina citací byla pořízena naším redaktorem přímo po představeních na festivalu Polárkový dort, jiné byly spíše nechtíce odposlechnuty, ale naši redakci natolik zaujaly, že nám to nedá a musíme se pochlubit.

- o Představení bylo skvělé, moc se mi líbilo, že to bylo jak pro děti, tak pro dospělé.
(anonymní brunetka po představení Vinnetou)
- o To byli skvělí herci. Já bych je chtěla vidět naživo.
(anonymní divačka (cca 13 let) po představení Siddhártha)
- o Bylo to výborné, velmi se mi líbilo, jak uměli herci spolupracovat s dětmi, bylo to úplně úžasné. Děti se bavily, dospělí se bavili a bylo to úplně super.
(anonymní maminka po představení Tančírna)
- o Strašně nádherný, úžasný, krásný představení. Úplně skvělý. Lepší než mají Pražáci. Úplně fakt nádherný.
(anonymní špinavá blondýna po představení Vinnetou)
- o Tančírna byla výborná. My jsme teda byli poprvé a bylo to skvělé. Určitě ještě zajdeme.
(anonymní otec od rodiny s brýlemi po představení Tančírna)
- o No mně jako to přišlo fakt dobrý, takový dobře fantasy.
(anonymní divák (cca 11 let) po storytellingu M. Záhoříka)
- o ...příště ukecáme paní učitelku na Mary Poppins.
(anonymní spolužačka svých spolužáků po představení Vnitřní nepřítel)
- o Na to že to bylo divadlo to bylo dobrý.
(anonymní divák (cca 14 let) po představení Ve jménu republiky)

Reportáž z workshopu Jak se dělá DIVADLO?

13. 10. se v Polárce odehrál první ze série sedmi nedělních workshopů, tentokrát s názvem *Co všechno je a jak se dělá DIVADLO*. Jak workshop vypadal? Co přesně bylo jeho náplní?

Bylo 10:00 a účastníci se sešli ve foyer, kde bylo otevřeno Polárkafé. Po začátku workshopu jsme se přesunuli na Malou scénu. Prvních 45 minut jsme se seznamovali a začala první hra. Rozdělili jsme se na 4 skupiny a z každé vyběhl vždy jeden do celé budovy divadla, kde musel najít lísteček s barvou jeho skupiny, na kterém byla napsaná divadelní profese. Potom jsme si v kroužku vysvětlili co má daná osoba za úkol. Hra všechny moc bavila.

Po hře následovala asi 15minutová pauza na svačinu. Sedl jsem si ke stolu vedle malé blondaté holčičky. To jsem ale neměl dělat. Měla totiž...sušenky. Sbíhaly se mi sliny a touha po sušenkách nabírala na síle. Vše vyvrcholilo, když si holčička odskočila k mamince. Nastala má chvíle a já jsem nepozorovaně natáhl ruku, abych uchopil

jednu ze sušenek. A...stalo se. Konečně jsem mohl sevřít sušenku ve své ruce. Rychle jsem ji přiložil k ústům a zakousl se. Mými chuťovými buňkami projela vlna slasti. Tak dobrou sušenku jsem ještě nikdy nejedl. Čokoládová příchut' byla skvělá volba. Najednou mě ze světa skvělých sušenek vytrhl křik. A nekřičel nikdo jiný, než ta holčička, od které jsem si vzal sušenku. Brečela tak nahlas a já se potřeboval uklidnit, než přijde její maminka, a tak jsem si vzal ještě jednu sušenku. To jsem ale neměl dělat, ozval se ještě naléhavější pláč.

Zachránil mě zvonek oznamující konec pauzy, rychle jsem se zvedl, vzal si ještě sušenku na cestu a utíkal jsem na Velkou scénu.

Po pauze jsme hráli různé hry u kterých jsme se zasmáli. Potom jsme se vydali na prohlídku divadla. Podívali jsme se do herecké šatny nebo do kanceláře vedení divadla. Poté následovalo několik her, rozloučili jsme se s úsměvem na tváři po příjemně strávených třech hodinách. Jediný, kdo se neusmíval, byla našťavaná holčička, které jsem nedopatřením snědl tři sušenky.

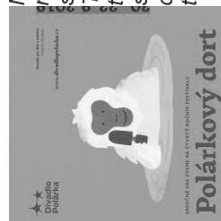
Adam Milka, student

TOT

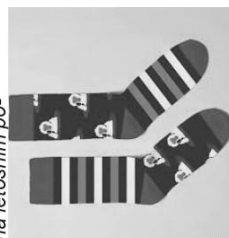
Polárkový dort 2019

Letos proběhl již 4. ročník divadelního festivalu Polárkový dort. Je to festival divadla Polárka, který se koná každý rok v Brně, kde divadlo sídlí. Na festivalu se můžete podívat na všechny představení divadla Polárka, která se vytvořila za uplynulý rok. Také je tam spousta aktivit pro děti. Na Polárkovém dortu se hrají představení i jiných divadel, například letos Polárkový dort navštívila divadla: Toy Machine nebo Divadlo Continuo a další. Na festivalu probíhá každoročně prodávání knih různých nakladatelství. Letos například na Polárkový Dort dorazilo nakladatelství ArtMap. To přivezlo spoustu zajímavých knížek. Letos se zúčastnil festivalu poprvé Tom Holc se svými kolegy, u kterých jste se mohli nechat ostříhat. Pokud byste během festivalu dostali na něco chuť, tak není žádný problém. Protože přímo v budově divadla Polárka funguje kavárna PolárkaKafé. Tam mají chlebičky nebo různé koláče a buchty a jejich specialitou je vynikající nakládaný hermelín.

Na festivalu se můžete podívat na koncert kapely Polaris, která se skládá ze členů divadla. Texty si skládají sami a občas je to trochu úlet, však se podívejte sami. Buď přijďte na Polárkový dort nebo si vyhledejte na youtube divadlo Polárka Polaris.

Pokud vás divadlo Polárka zaujalo, můžete buď přijet za rok do Brna na Polárkový dort nebo se můžete jít podívat na představení Vinnetou v Úřfu. Představení bude 15. 3. 2020. Tak doufám, že se potkáme na „polárkáčci“.

Co bych hodně ocenil na letošním polárkovém dortu, jsou ponožky s opicí, které letos byly za maskota Polárkového dortu. A z představení se mi hodně líbilo představení Homo zabijens a Siddhártha. Nejvíce se mi ale líbilo představení Homo zabijens. Představení se odehrává buď v dávné minulosti nebo v nedávné minulosti. To není úplně jasné. Jak můžete vytušit z názvu je o lovcích mamutů, kteří nakonec vyhynou a vytláčí je člověk moderního typu. Je to jákási úvaha, jestli lovci mamutů vyhynuli už dávno nebo v nedávné minulosti. V představení se více méně nemluví, ale vůbec to nevedí, protože skvělý výkon herců to úplně vynahradí. Děj není úplně napřímě řečený, takže si každý v představení může najít také něco svého. To se mi na představení hodně líbilo.

Na obrázku můžete vidět logo Divadla Polárka.

Festival Polárkový dort byl natolik úspěšný, že recenze na něj se objevila dokonce v zahraničním tisku! Nejvíce nás potěšila celá stránka festivalu věnovaná ve školních novinách trutnovského Gymnázia, děkujeme místnímu reportérovi Theodoru Manychovi!

Dopis redakci

Takže „vážená“ redakce,

jak si to ksakru představujete?

Na světě je spousta příšernejch časopisů v čele s Bakalovými hrůzama, ale vy jste je předčily.

Co to jako má být za nesmisly?

Jako článek o tom, že vodníci se proměňují v koně, s tím chcete uzpět? Já jsem na koni dvakrát jela a moje děti taky. A kdyby si měly myslet, že je to vodník, tak bych je na toho koně ani nepustila Ani by samy nechtěly!

A ty „moudra“ Jakuba Círa, to jste se zbláznili? Já podle toho zkoušela žít pět minut a málem jsem se zhroutila! A ty horoskopy, kdo na to věří prosimvás? A ten Milan a Šárka jsou kdo? Oni jako dělají muziku? Nemáme snad dost našich kvalitních písničkářů, kteří nematou dětem hlavy? Třeba takový Josef Lada, toho tiskněte!

Jo a podle těch vašich testů mám být herečka a chodit do té Husy na provázku! Jste se zbláznily!? Jaká husa? To už jsem musela schovat ty noviny před dětma, aby je ani nenapadlo si to dělat.

Jestli potkám toho vašeho šéfredaktora, tak mu přestřihám nitě, jasný?

Nechte toho. Nebo dělejte jen ty omalovánky.

Je mně jedno, jesi jste ztrašidla či co, až vás potkám, nepřejte si mně. Nepřejte.

Vaše rozlobená matka svých dětí

O Glashtinovi a slepé dívce: recenze formou kaligramu

nohama na zemi. A na cestu nám vždycky někdo posvítí
 STÁT oběma
 Že musím
 p a t ř í na zem.
 život lidí
pochopit, že
 se jen najít a
 NEOPUSTIL. Stačí
 ten, co mě nikdy
 Že je to Patrik,
 kolem mě.
 krásné je
 Poznat, že to
vyplavat ven.
 musím s Kiree
 světě REÁLNÉ. Proto
 Asi chci víc, než je ve

H Ř M Ě N Í v sále

(bouřky) už se nebojím, **jen mi svírá srdce.**

Tak zvláště a hezky, jak to umí jen divadlo. **Příběh slepé dívky se mě dotýká,**
 jak ruka Glashtinova skleněných O K E N I C. Také jsem **měla svá přání. Své sny. A své naděje.**
 Chtěla bych zažít **hloubku** moře, jeho neobsáhnutí a nedosažitelnost. **Měla bych mít strach? Kiree**
 to V Š I C H N I říkají. Že si prý zahrává s ohněm. Však Glashtin je tak **krásný a ztratit se v jeho objetí je**
 snem každé dívky. I můj. Co když
 se ale ZTRATÍM
 navždy...

		Sedím		v hledišti a	
		je mi sedm.	Možná deset	(a víc se	snažím,
		myslet si,	že se mě	to netýká).	Je to JEDNO.
		Jen jsem	prostě dítě. Co		věří v lásku
		a má své	ideály.		Mými
IDEÁLY		jsou		mí rodiče,	
ale bez	chyb,	co	mají.	Je to víra,	že jednou
bude	můj	život	bezchybný.	A bude mít	
málo	společného	s mým		dneškem.	

paní Tuč

Prší

Prší. Je tma. A to, co je kolem každého z nás, je asi bouře. Hřmí a divně to křupe. A trochu světla zvýrazňuje přicházející zástup zahalených lidí. Zahalených znamená, že mají na sobě dlouhý šustákový plášť do deště. Zahalených znamená, že jim není vidět do tváře. Halí je kapuce, halí je tma. Halí belí. Seskočí pod pódium, aby si vzali své nástroje. Těmi budou doprovázet pódijní hrátky.

Otec rybář má slepou dcerku Kiree, ta má

starou chuťvu. Ale v hlavě má daleko roztodivnější představy než většina vidících. Myslím si to proto, že nemám tušení, jak vlastně ona sama své představy vidí. Já jenom vím, respektive jako divák poslouchám, jak o nich vypráví. Možná že veliký zrak v hlavě kompenzuje mizerný zrak na hlavě. Nevím. Ať tak či tak, Kiree sní a žije ve svých bohatých představách. A to se mi líbí. Představy jsou důležité. Zvláště když je člověk malý. A když je velký? Tak se o tom

Pokračování na str. 17

Prší (pokračování ze str. 16)

už moc nemluví. Jako kdyby dospěláci nensili. Tomu nevěřím. Zato ale věřím Alžbětě Filipové, že je na scéně slepá. Jaroslavu Tomášovi zase věřím, že je fakt ňouma. Opravdu.

Podle mě stojí za to i jen tak zlehka pokukovat po scéně. Tak, abyste viděli každý kout. Není to přeplněná scéna, takže by se mohlo zdát, že nic nepřehlédnete. Nicméně to okno v pozadí je vyplněno luxfery a skrz ně vidí člověk jen velmi nepatrné

stíny. Tím pádem je patrné, že by se tam člověk občas kouknout měl! Protože když není něco jasné, pak je to nejasné. A když je něco nejasné, může nás to překvapit. Může nás to i vystrašit...

Pravda je, že mi až po nějaké době došlo, že kolem vůbec žádné moře není. Asi ta pochmurná světla, šum v reproduktorech

a zábavně ustavičné řeči mladé dívky o krásných a strašidelných mořských bytostech, jakoby mě to celé ošálilo. Jakoby diváci byli také mořské bytosti, ne strašidelné, spíš zvědavé.

Slepá dívka Kiree (A.Filipová) s rodinou.

Co ale nechápu je to, co se stalo s tou nejstrašnější mořskou bytostí. V hrozivé scéně působila děsně mocně, a pak z té příšery byl najednou jen herec, co seskočil z pódia a dál nic. Nevím. Zmátlo mě to. A vlastně jsem tak té celé hře věřila mnohem méně. Ale za to konec představení...

Těch nás, co se smáli od ucha k uchu, bylo dost. Ano, to, jak tam svatební hosté tancují a vítají konec představení, bylo děsně úsměvné a potěšující.

A ještě jedna věc. Několikrát se v představení objeví nádherná vlnící se víla, spíš přízrak, a to jsou moc krásné scény na koukání.

Klárka, 19 let

Vinnetou (recenze)

Inscenace *Vinnetou* v režii Jiřího Jelínka je podle mě v divadle Polárka naprostou senzací. Jen málokdy nebývá vyprodáno a dle mého názoru se vůbec není čemu divit.

Námětem inscenace je světoznámý příběh indiána Vinnetoua. Zde je tento příběh vyprávěn tak, že se zasmějí děti i dospělí. Režie Jiřího Jelínka je hodně specifická a dává inscenaci určitý druh humoru. Myslím si, že inscenace prospěla dramaturgii Polárky, jelikož žádnou podobnou inscenaci na repertoáru nenajdete.

Scéna byla naprosto jednoduchá a funkční. Asi v polovině jeviště byl bílý závěs, za kterým se ukrývala kapela a občas i herci

když potřebovali, aby byli vidět jen od ramen nahoru. Prostor před závěsem byl prázdný a občas se tam mihla nějaká kulisa ohně a podobně.

maželka režiséra Jelínka

David Smečka k inscenaci složil hudbu, která byla živě interpretována. Vlastně celé představení začíná písničkou.

Z hereckých výkonů zde musím vypíchnout Moniku Jelínkovou, u které mi přišlo jako by její role byla napsána přímo pro ni. Byla zábavná a myslím si, že nejvtipnější postava z celé inscenace.

Inscenace byla jednoduchá a vtipná. Obecně mi na ní nepřipadalo nic zbytečné. Vše tam mělo svůj význam a proto se mi moc líbila.

Adam Milka, 12 let

Legendární Milan Bečvář a Šárka Tesařová tentokrát opanovali celý hudební koutek. Ano, nic lepšího jsme v muzikantské branži v posledních měsících nenašli. Na své kytary, zvonkohry a flétničky si můžete spolu s nimi zanotovat starý dobrý hit původního osazenstva kapely Golden Kids. A nezapomeňte si na pokladně Divadla Polárka koupit zbrusu nové CD dua Bečvář - Tesařová: Dárky šálení! Je to spousta kvalitní muziky za málo peněz, kterými přispějete na dobrou věc.

Milan Hutka Šárka 30 let svobody!

Požádej rodiče o klíče od domu,
zvoň na ně a zpívej si s námi

C Ami

Krásný je vzduch,
F G
krásnější je moře,
co je nejkrásnější,
ty Šárčiny tváře

Pevný je stůl,
pevnější je hora,
co je nejpevnější,
Milanova víra.

Pustá je poušť
té nebeské dálky,
co je nejpustější,
žít život bez Šárky.

Mocná je zbraň,
mocnější je právo,
co je nejmocnější,
Milanovo slovo.

Velká je zem
pluje na ní bárka
co je však největší,
Milan, Hutka, Šárka.

Booklet k vánočnímu CD Dárky šálení:

Víte, kdo je to Nostradamus? Ne? To nevádí. Ale kdo je to Jakub Cír, to snad přeci víte, ne? Pokud ne, vězte, že neznáte svět ani zdaleka tak dobře, jak si myslíte (ať už si myslíte cokoliv).

Kuba Cír si totiž jednoznačně myslí něco jinak než vy. Pokud se nad jeho výroky ale zamyslete, dojde vám, že nechápat neznamená nevnímat, že země je hrouda a že mír je honkytonk. A je to tak správně. V této rubrice bychom vám rádi přiblížili svět, ba ne, svět, který je plný.

ŘÍKADLA A PRANOSTIKY JAKUBA CÍRA

*„Kašička s bučkem je něco jinýho
než kašička s mrkvičkou.“*

*„Já chtěl metr, takhle má dva.
No jo, má to přesah.“*

„Nebát se a pohrdat.“

Horoskop na zimu

 Beran	Tak jako broušením vzniká diamant, tak můžete vy přes zimu pracovat na sobě samých. Vyletíte na jaře ze zimní kukly jako krásní motýli.	 Váhy	Promluvte si s Neptunem, v tomto období vám má hodně co říct. Naznačovat by v tuto chvíli nebylo rozumné.
 Býk	Nevíte-li si s něčím rady, vezměte tužku do ruky a začněte kreslit. Vyšla vám z toho Venuše? Nejspíš vám chybí láska.	 Štír	Někdy se pouštíte do věcí bez rozumu. Vnímejte své sny, pravda vám uvěří.
 Blíženci	Hvězdy říkají, že zatoužíte obdarovat své blízké. Nebojte se to udělat, dar pro ně bude ve skutečnosti největším darem pro vás.	 Střelec	V zimě se vám možná rozbijou boty. Berte to jako dobré znamení, obzvláště u té pravé. Do dalšího galaktického cyklu jste vykročili správnou nohou.
 Rak	Oproti létu vám občas bude mnohem víc tma. Otočte svůj zrak směrem do sebe a najdete své vnitřní světlo.	 Kozoroh	Pokud jste v ascendentu štíra nebo raka, během zimy vás něco pokouše. Pravděpodobně to bude sestra, morče, svědomí nebo svetr.
 Lev	Vaši blízcí s vámi možná občas nebudou mluvit, berte to jako štěstí. Ticho je přítel.	 Vodnář	Základní pravidlo vesmíru je, že věci nezůstávají tak, jak jsou. Uklid'te si v pokoji, uklidíte tím i své nitro.
 Panna	Otevřete knihu a přečtete si první slovo. Pokud obsahuje písmeno E, těšte se na dobré zítřky.	 Ryby	Přestaňte spoléhat na náhodu a vemte otěže života pevně do rukou. Každý máme svého vnitřního koníka, cválejte!

Horoskop připravila věštkyně Venveritea

Advent

V příštích měsících nás kromě Vánoc čeká také spousta programu v Polárce.

Během adventu bude foyer divadla s kavárnou Polárkafe ve slavnostním vánočním módu. Celé foyer bude schované pod křídly dcery Zimy, královny Severu. Jak taková královna vypadá? To může být pouze na Vás. Na balkonu ve foyer si můžete navrhnout její šaty. Ti, kdo plní úkoly do Deníku Malého polárníka, si sem mohou návrh nalepit. Naše workshopová nástěnka se změní ve vánoční puzzle. Ve foyer se také můžete podívat na linoryty, ze kterých se vytvářela projekce pro inscenaci *Jak jsem plul ke královně Severu*. Před a po každém představení budou k dispozici suroviny pro namíchání vlastního punče. Za povšimnutí bude stát i náš malý vánoční stromček, kterým podporujeme projekt Nadace Veronica, v rámci něhož můžeme po Vánocích stromek vysadit ve volné přírodě.

Toto období vyvrcholí v pátek 20. 12. *Velkolepým Vánočním Polarisem*, koncertem nesmírně vesmírné hard-discové divadelní kapely Polaris.

Doufáme, že si s námi vánoční časy užijete!

Kulhavý šermíř

Ke konci ledna nás potom čeká další premiéra. V inscenaci *Kulhavý šermíř* určené pro diváky od jedenácti let, ale také pro dospělé publikum, nám režisér Matěj T. Růžička představí osobnost Jaroslava Čermáka. Tento významný český romantický malíř působil převážně ve Francii a v Belgii. Možná právě proto se proslavil víc v cizině než u nás.

Zažil revoluci roku 1848 v Praze, setkal se s Boženou Němcovou a její generací umělců, poté odešel do ciziny a putoval Evropou rozbouřenou národními hnutími. Půjde o epický příběh o svobodě jednotlivce napříč policejními režimy různých evropských říší druhé poloviny devatenáctého století.

Nakrm svého herce

Herec je povolání jako každé jiné. Povolání, které člověku vydělává a živí ho. A Vy jste diváci, kteří jejich schopnosti a dovednosti nejlépe ocení. Proto už od začátku ledna bude ve foyer Divadla Polárka nachystané hodnocení našich herců. Během celého měsíce na každém představení dostanete tři těstoviny. Těstoviny můžete rozdělit mezi tři herce, anebo je dát jednému, který podle Vás nemá konkurenci.

30. ledna 2020 pak proběhne akce Za vysvědčení Polárku, kde každý herec dostane svůj kotlík těstovin. Jak pracoval, tak se nají. Kdo raději věnuje přímá slova, bude ve foyer divadla k dispozici pošta, kam můžete psát svá osobní slovní hodnocení. Ta nejlepší na akci zveřejníme.

Jelikož herci nejsou jediní, kteří prochází pololetní zkouškou, vy, co nám přinesete ukázat své vysvědčení, dostanete od nás sladkou polárku a k mlsání Vám zahraje kapela Polaris.

Rubriku připravili Sl. Alegorie a Mr. Jelen

Odkud vlastně pochází královna Severu?

U příležitosti premiéry inscenace *Jak jsem plul ke královně Severu* bychom vám rádi předložili úryvek předlohy, která byla předlohou pro toto dílo. Touto předlohou, tedy tou původní (tedy původní jen do určité míry, protože byl v devatenáctém století Andrejsem Pumpursem sám splácán ze spousty jiných předloh), je lotyšský hrdinský epos Lačplesis. Do češtiny bohužel nebyl ještě kompletně přeložen. Proto jsme přizvali ke spolupráci simultánního anglistu Gúgla Překladače a nyní Vám předkládáme stěžejní momenty tohoto eposu.

Lačplesis

„Otcové, otcové, já jsem loď,
Vazba matky,
Můžu jet do moře
Podívejte se na Severní dcery.
(...)“

Leží za širokými sněhovými poli
Velký kouřový sloup zvedl -
Vedl své hosty,
Takže ručně:

Dobře se procházejte
Teplý vzduchový obal -
Sněhová pole se změnila
Zelené louky, háje;

Zatímco konečně velmi jasný,
Vešla do velké zahrady.

Uprostřed zahrady hluboko jako slanina
V zemi byla díra
A odtud nahoru
Požární blok havaroval.
(...)“

Hosté jsou vítáni.
Právě jsem křičela v krásném stanu

Dlouhé stoly
A s pokrmu to chutné
Celý pár přidal.
Zeptala se North Maid
Vaši hosté při jídle;
Když jedla, nejedla
Kolem sladkého města.
Později v jiném stanu
Měkké postele vyrobené z
Mohl by tam odpočívat
Po mnoha silničních potížích.”

Ilustrační foto.

POLÁRGAFÉ

donáška a servis gafy

informujte se u svého polárníka

Míti za vrbou UFO

Po NASA už i druhá největší kapacita co do výzkumu vesmíru, tedy Divadlo Polárka, potvrdila, že s největší pravděpodobností existuje něco jako UFO. V posledních měsících bývá totiž pravidelně viděno na dvorku za divadlem. Pochopíme, když vám to bude připadat absurdní, možná se pousmějete nad přehnanou fantazií divadelníků ale čtete prosím dál. Vše brzy pochopíte.

Zpovídali jsme svědkyni těchto událostí, která ze strachu z únosu do jiných sfér (ať už by to byla Mléčná dráha nebo Černovice) raději zůstane v anonymitě. Budeme jí říkat paní K. Představte si ji jako rozřesený hlas vycházející zpoza rozčtverečkovaného obličej s blond vlasy: „Nerozumím tomu. Vždycky večer po setmění to tam najednou je. Ne hned, za chvíli. Když jsem ve foyer, i když uklízím venku. Z ničeho nic se objeví taková zvláštní namodralá záře, která mě oslní. Svítí mi přímo do obličej a já se nemůžu skoro ani pohnout. Je to hrůza! Teď už za tmy ven vůbec nechodím, jak se toho světla bojím. Ale i když zůstanu uvnitř, tak přes tu vrbu, co je před oknem, to za chvíli uvidím zase. Tak divně se to hýbe, jako by mě to přes ten strom pozorovalo... Tak nevím. Já prostě myslím, že to jsou marťani.“

Na otázku, proč takovou věc přisuzuje hned marťanům, odpovídá zaměstnankyně divadla takto: „No protože už je rok 2019. Ne, nemyslím to tak, že žijeme v době sci-fi nebo tak, ale už je to třicet let, co proběhla Sametová revoluce. Víte, já se někdy tou dobou narodila, z komunismu si nepamatuju nic. Ale máma mi říkala fakt hrozný věci, že na sebe lidi bonzovali, že se různě sledovali a pomlouvali a že to tehdy bylo jakože v pořádku. Že za to špehování byli lidi i chválení a měli pak lepší práci, byli z nich třeba i důstojníci a měli od státu krásnej byt skoro zadarmo. A že se lidi báli a radši zatahovali rolety, aby jim třeba někdo nekoukal do obýváku.“

Paní K. se na chvíli závažně odmlčela. „No a já jsem si říkala, že už máme třicet let svobodu.“

Je za Polárkou UFO?

Když si bard poskočí

Během zájezdu Divadla Polárka do Kulturního domu ArtBar byl velkým nedopatřením zraněn jeden z herců. Ke vši smůle šlo zrovna o Václava Dvořáka, který se již víc než měsíc chystal na ztvárnění titulní role v irské pohádce *O Glashtinovi a slepé dívce*. Dvořák si podle svých slov

Dvořák ještě jako bard

pouze poskočil a teď je z toho zlomená noha, to se opravdu jen tak nedopatří. Pokusili jsme se sice vyhledat nějakého svědka oné události, ale nenašli jsme takového, který by dokázal onu chvíli věrohodně

rekonstruovat. Pro divadlo má tato událost řadu následků. Dechberoucí vedoucí s okamžitou platností zbavila dotyčného herce jeho výlučného titulu barda. Na dotaz, kdy mu ho hodlá vrátit, odpověděla, že v momentě, kdy si ho opět zaslouží. Naše redakce se ale neodvažuje vyňášet prognózy, zda k něčemu takovému může někdy dojít (*jak je obecně známo, titul si udělil herec sám, pozn. red.*). Nahrazují se představení, přezkušují se role, a co víc: Jak se asi podívá naše Slepá dívka, až konečně otevře oči a místo vytouženého Glashtina spatří... Joea Indiána!!!

Sl. Alegorie

A svoboda je, že vám nikdo právě do toho okna nesvítí, protože si tam můžete dělat co chcete. No a tak je podle mě úplně logický, že ten, kdo mi sem pořád svítí, prostě nemůže být člověk, ale ufon. No ne?”

Vážení čtenáři, je jen na vás, abyste se rozhodli, zda našemu příběhu budete věřit či nikoliv. My mu ale věříme, protože UFO je někdy prostě ta lepší volba.

investigativní botička Ronny

I v tomto čísle Vám přinášíme malá literární doporučení: Vánoční tip od dětského knihkupectví Dlouhá punčocha a vzpomínku na dětství technika, basáka, kytaristy, trumpetisty, latentního básníka a stínového herce Jáchyma Panáčka.

Jáchym Panáček

Polárka doporučuje:

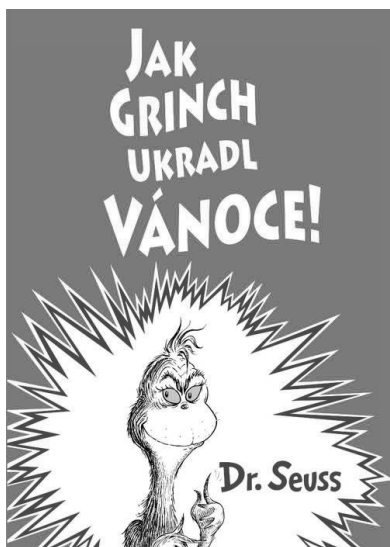
Astrid Lindgrenová: Rasmus tulákem

Všem špacíru holdujícím, v oblacích poletujícím, dobrodružství milujícím čtenářům doporučuji knížku *Rasmus tulákem*. Ze vzpomínek vyčnívá obraz kluka balancujícího na plotě z přebalu. Je pro mě příjemným výletem i hlubší témata otevírajícím dílkem. Tož neváhejte a vyšlete své vnitřní dítě na erasmus haha.

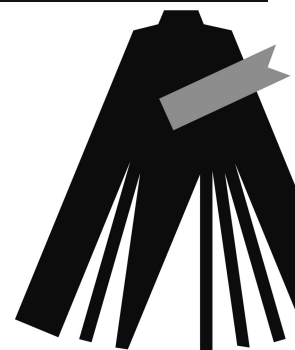
Dlouhá Punčocha doporučuje:

Dr. Seusse: Jak Grinch ukradl Vánoce!

Grinch, zatrpklý a samotářský skřítek, žije v jeskyni severně od městečka Kdovíkov. Veselí a srdeční Kdovíci milují Vánoce, zato Grinch jich má až po krk. A tak se rozhodne, že letos musí Vánocům zabránit. Přestrojí sebe za Santa Clause, svého psa Maxe za soba, a komínem se vloupe do každého domu v Kdovíkově, odkud ukradne všechny dárky, vánoční stromečky, jídlo a dokonce i polínka z krbu. Co na to Kdovíci? Nechají si zkazít Vánoce?

Humorně laděný příběh *Jak Grinch ukradl Vánoce!* amerického spisovatele a karikaturisty Theodora Seusse Geisela alias Dr. Seusse se i po 62 letech těší čtenářské oblibě. Řadí se tak právem k nadčasové vánoční klasice.

rubriku připravila Sl. Alegorie

NABÍZÍM

nejlevnější vážení třešní a višní
na trhu

5 Kč za 1 zvážený kg

kontaktní informace:
vojtech.filip@kscm.cz
tel. na sekretářku: 222 897 421

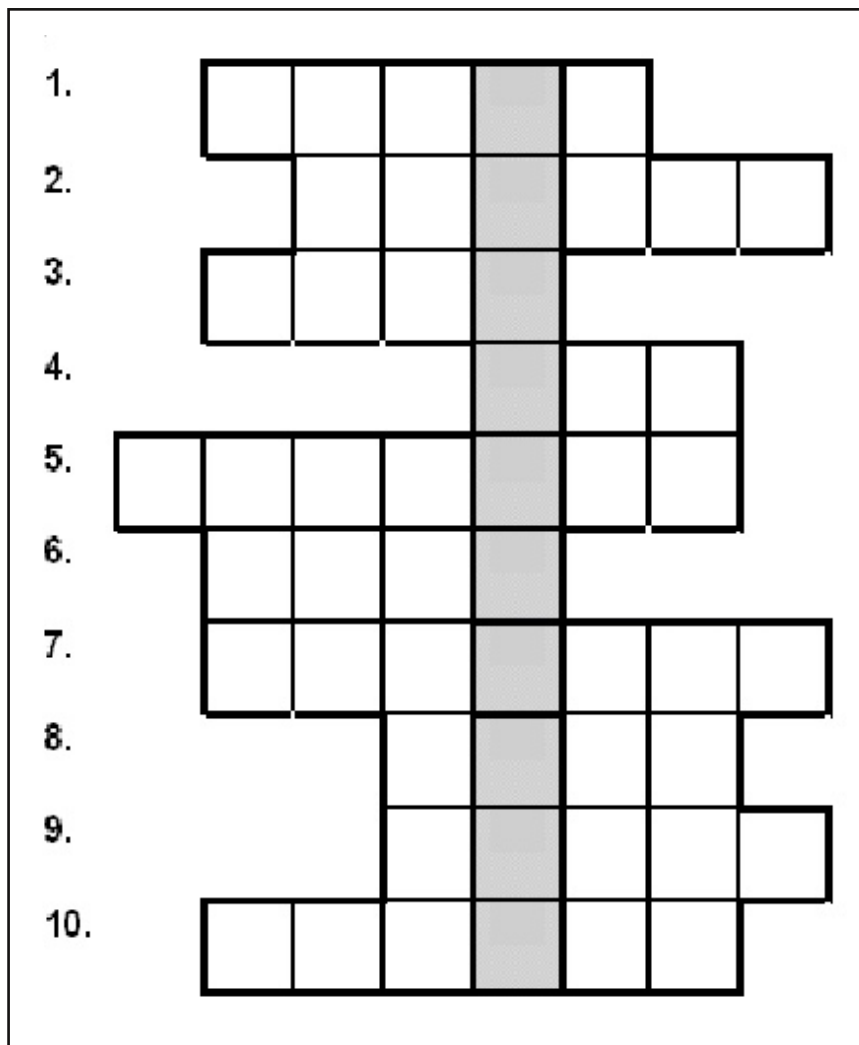
GAFRNÍČEK

s námi se střepů nemusíte bát

Divadelní sezóna je v plném proudu stejně jako školní rok. Každá sezóna Polárky, i ta letošní, má vždycky nějaké téma, které je schované ve všech představeních i ostatních akcích divadla. Víte, jaké téma Polárka letos má? Pokud ne, dozvíte se z křížovky.

1. Jaká je Kiree, dívka z naší nové pohádky? Jak je nemocná?
2. Jak se jmenuje nové představení Polárky pro děti od jedenácti let, které bude mít premiéru v lednu? Je to Kulhavý
3. Jak se jmenuje brněnský komiksový festival?
4. Jak říkáme polární sekci workshopů a doprovodných akcí, o kterou se starají naši lektori? Malý
5. Divadelní hry jsou veselé nebo smutné. Jak se obecně říká těm veselým?
6. V Brně máme jedno divadlo s legračním názvem, ve kterém je opěnené zvířátko. Které?
7. Jak se jmenuje kapela Divadla Polárka?

8. Jakým způsobem jsem se přemísťoval ke královně Severu v našem novém vánočním představení?
9. Kdo je autor předlohy pro inscenaci Obři? Pohádka se jmenuje Jak na Šumavě obři vyhynuli.
10. Jak se jmenuje kamarádka Františka, která se vyloupila ze semínka slunečnice?

křížovku připravil Ping. Petr Pařátek, GdPr.

Můjtsvětova PEČENĚ

